Scenár udalostí posledných časov

Category: Posledné časy,všeobecne
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Scenár je zostavený podľa starozákonných a novozákonných proroctiev a zjavení

Úvod

Od stvorenia po vznik Babylonskej ríše

V šiestom dni sedemdňového stvoriteľského týždňa Boh stvoril človeka ako mužské a ženské pohlavie. Človek sa mal plodiť a množiť, napĺňať zem, podmaniť si ju a vládnuť. Dostal vládu nad celou zemou a všetkým, čo sa na nej nachádzalo. Dostal vládu na celým stvorenstvom a jeden príkaz ako test poslušnosti svojmu Stvoriteľovi Bohu. Človek Adam však v tomto zlyhal – neposlúchol, zhrešil. Podľahol pokušeniu a zvodu Božieho nepriateľa Satana. Neposlušnosťou prvého ľudského páru človek prišiel o vládu nad svetom a vládcom nad zemou sa stal Satan. Tak začali dejiny ľudskej rasy. Na zemi stále vládne Satan a každý človek sa rodí do jeho kráľovstva ako jeho sluha a otrok hriechu.

Ľudstvo sa množilo a spolu s ním narastal aj hriech až dosiahol takých rozmerov, že Boh sa rozhodol zahladiť ľudí z povrchu zeme. A tak aj urobil. Zatriasol celou zemou a vodami potopy zanikol všetok vtedajší svet. Milosť dostal len Noach a jeho rodina – spolu osem ľudí – a zvieratá, ktoré boli s nimi v korábe.

V týchto ôsmych ľudstvo dostalo nový začiatok. Od synov Noachovych bola zaľudnená zem (1. Mojžišova 9:18-19). Ľudia sa mali množiť, rozísť sa a zaľudniť celú zem. Človek však opäť neposlúchol. Namiesto toho, aby sa rozišli po celej zemi sústredili sa na jednu rovinu v zemi Sineára (čo je širšie pomenovanie pre územie Mezopotámie) a stavali vežu až do neba, aby si urobili meno. Túto vežu poznáme pod pomenovaním Babylonská veža. Opäť chceli

dosiahnuť to, čo im nepatrilo, lebo Boh určil, že nebesia patria jemu a človeku určil miesto na zemi, nie v nebesiach (Žalm 115:16). Boh zasiahol aj do tejto situácie. Zmietol ich jazyky a ľudia sa rozptýlili po celej zemi. Boh dosiahol svoje.

Ľudia sa množili a vznikali rodové zoskupenia, kmene, mestské štáty a kráľovstvá na etnickom a jazykovom princípe. Tieto si vytvárali vlastné božstvá a medzi sebou viedli vojny, ktoré v niektorých prípadoch vyústili až do úplnej záhuby celého národa. Písmo našu pozornosť sústreďuje na povodie riek Eufrat a Tigris, na územie nazvané Mezopotámia.

V priebehu času sa na území Mezopotámie vystriedalo niekoľko dominantných štátnych útvarov. Jedným z nich bola Babylonská ríša. Jej prvopočiatky siahajú do obdobia stavania Babylonskej veže. Babylonska ríša sa z hľadiska histórie rozdeľuje na tri obdobia: Starobabylonská, Stredobabylonská a Novobabylonská ríša. To, čo my dnes poznáme pod pomenovaním Babylonská ríša (Babylónia) s jej vládcom Nabuchodonozorom, je v skutočnosti Novobabylonská ríša, ktorá vznikla v roku 626 pred Kristom. Jej zakladateľom a prvým vládcom bol Nepobolasar, Nabuchodonozorov otec. Trvala do roku 539 pred Kristom. Táto ríša bola, podľa Písma, prvou celosvetovou ríšou.

Človek sa nepoučil a vo svojej podstate nezmenil. Napriek všetkým predchádzajúcim udalostiam a skúsenostiam šiel svojou cestou vzbury a neposlušnosti svojmu Stvoriteľovi. Boh ale od svojho plánu mať svoj poslušný a milujúci ho ľud neupustil. Spomedzi všetkých ľudí si vyvolil Abraháma a cez neho sformoval národ Izrael, ktorý sa stal jeho Božím vyvoleným národom. Abrahám, aj so svojím príbuzenstvom, odišiel z rodného mesta Úra Chaldejov (mestský štát v juhovýchodnej Mezopotámii) a v roku 2095 pred Kristom, vo veku 75 rokov, vstúpil do Kanaánu – zeme, ktorú mu určil Hospodin.

Izraelský národ bol, je a vždy bude výnimočným národom medzi všetkými národmi sveta. Boh si ho vyvolil na napĺňanie svojich zámerov s týmto svetom. Izrael v dejinách ľudstva a formovania Božieho ľudu zo Židov i pohanov zohráva dôležitú úlohu. Oni dostali synovstvo, zmluvy, zasľúbenia, zákon, svätoslužbu. Z nich má pôvod Kristus podľa tela (Rímskym 9:4-5).

Tak to bolo s Izraelským národom, je a bude aj v budúcnosti. Preto je dôležité porozumieť starozákonným i novozákonným proroctvám a tomu, čo sa s Izraelom dialo a cez okuliare Písma sa dívať, čo sa s ním deje dnes a očakávať nástup predpovedaných udalostí.

Izrael, ako žiaden iný národ, dostal výnimočné postavenie, výsady, požehnania a ochranu. Je to však národ, ako čítame v Písme, tvrdej šije – Bohu je neverný, neposlušný a vzdorovitý. Za to ho v celej jeho histórii stíhajú tresty a katastrofy s cieľom priviesť ho k poslušnosti Bohu. Takým bolo aj sedemdesiatročné babylonské zajatie. Okrem týchto sedemdesiatich rokoch, Boh Izraelu ešte vymeral sedemdesiat „týždňov“ (týždeň-rokov, čo je 70×7 = 490 rokov) zvláštneho jednania s nimi (Daniel 9:14-27). Šesťdesiatdeväť „týždňov“ (483 rokov) sa už naplnilo v roku 33 po Kristovi. Posledný „týždeň“, posledné sedemročné obdobie je ešte len pred nami.

Proroctvá o svetových ríšach

Písmo zjavuje, že po potope sa história sveta a ľudstva odohráva v rámci štyroch zemských celosvetových kráľovstiev či ríš. Sú nimi ríše, ktoré z histórie poznáme pod pomenovaním: Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska ríša. Písmo hovorí len o týchto štyroch zemských celosvetových ríšach, preto prijímame, že existujú len štyri zemské celosvetové ríše. V dejinách ľudstva existovalo a existuje množstvo spoločenských útvarov vo forme kráľovstiev či štátov s rôznou formou zriadenia, územného rozsahu, politického vplyvu a vojenskej moci, ale len menované štyri z nich sú v celej ľudskej histórii Písmom ohlásené ako celosvetové zemské mocnosti.

Štvrtá ríša bude poslednou zemskou ríšou. Po nej bude nasledovať tisícročné kráľovstvo Krista. Po jeho skončení táto naša zem zanikne a Boh stvorí novú zem, nové nebo a nový Jeruzalem, v ktorom Boh bude večne prebývať so svojim ľudom.

Prorok Daniel a jeho proroctvá o svetových ríšach

Daniel (význam mena: „*Boh je môj sudca*“)

Bol kráľovského či šľachtického pôvodu. V treťom roku kraľovania Jehojakima Daniel a jeho traja priatelia boli v prvej vlne zajatcov odvedení kráľom Nabuchodonozorom do babylonského zajatia. V zajatí sa nachádzal v dobe najväčšieho rozkvetu Babylonskej ríše. Vzhľadom na jeho múdrosť sa mu v Babylone dostalo vysokého vládneho postavenia. Daniel je považovaný za jedného zo štyroch najväčších prorokov Izraela (Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel). Danielove proroctvá spadajú do doby babylonského zajatia, teda do

rokov 606 – 537 pred Kristom.

Danielove videnia o svetových ríšach sú kľúčové pre porozumenie udalosti posledných čias a prítomnej doby. Ide o videnie, ktoré Daniel dostal v súvislosti s výkladom Nabuchodonozorovho sna (Daniel 2. kapitola) a videnie o štyroch zvieratách (Daniel 7. kapitola). Obe videnia spolu veľmi úzko súvisia. Videnie o štyroch zvieratách zo siedmej kapitoly dopĺňa, rozširuje, upresňuje a konkretizuje videnie z druhej kapitoly. K nim patrí zjavenie z deviatej kapitoly o Izraelu vymeraných sedemdesiatich „týždňoch“ a slovo o veľkom súžení zapísané v dvanástej kapitole.

Novozákonné zjavenie a učenie o posledných časoch

Apoštol Ján bol vo vyhnanstve na ostrove, ktorý sa volá Patmos, pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Traduje sa, že tam v roku 100 po Kristovi aj zomrel. Tento rok sa považuje aj za koniec apoštolskej doby.

Ježiš Kristus dostal od Boha zjavenie o posledných časoch, aby ho ukázal svojim služobníkom. Poslal ho Jánovi a Ján ho rozposlal po zboroch. V celej knihe Zjavenia sa píše o udalostiach posledných čias až po nový Jeruzalem.

Okrem Danielovych proroctiev a Zjavenia Jána pre načrtnutie scenára udalostí posledných čias použijem aj rozhovor Pána Ježiša so svojimi apoštolmi na Olivovej hore zapísanom v evanjeliách (Marek 13, Matúš 24) a listy apoštola Pavla (1. Korintským 15; 1. Tesalonickým 4 a 2. Tesalonickým 2).

Scenár udalostí posledných časov, posledných vecí

Danielove videnia o celosvetových ríšach

Prvé videnie je zapísané v druhej kapitole knihy Daniel. Prorok Danie pre

výklad Nabuchodonozorovho sna dostal videnie o celosvetových ríšach a jeho výklad, čo bolo asi v roku 605 pred Kristom (Daniel 2:1, 31-45). Nabuchodonozor v sne videl postavu, ktorá, ako píšeme vyššie, predstavovala z histórie nám známe svetovládne ríše: Babylonskú (práve vtedy vládnucu) a po nej nasledovali ríše Perzská, Grécka a Rímska.

Štvrtá ríša v Danielovom výklade sna zapísanom v tejto kapitole, je predstavená zvláštnym spôsobom. Je predstavená ako dolné končatiny, ktoré sú zložené z *hnátov* a *nôh* – teda ako jedno, ale zložené z dvoch samostatných, prelínajúcich sa a súvisiacich kráľovstiev. *Hnáty* (stehno a predkolenie) sú zo železa a predstavujú to obdobie vlády štvrtej ríše, ktoré sa už skončilo. My toto obdobie poznáme ako obdobie celosvetovej vlády Rímskej ríše, ktorej vláda sa už skončila.

Nohy (členok a prsty) zo železa a hliny predstavujú to obdobie (formu) celosvetovej vlády štvrtej ríše, ktoré ešte len nastane v budúcnosti. Táto forma štvrtej ríša je v Danielovom proroctve v siedmej kapitole opísaná ako štvrté hrozné a strašné zviera a veľmi silné a v Zjavení Jána 13:1 ako šelma vystupujúca z mora. Táto forma vlády štvrtej celosvetovej ríše na scénu ľudských dejín ešte nevstúpila, je ešte len pred nami. Štvrtá ríša zánikom celosvetovej vlády Rímskej ríše nezanikla, existuje ďalej – jej hlavné mesto Rím stále stojí -, ale v súčasnosti nie je viditeľne celosvetovo vládnucou ríšou. Na scénu ľudských dejín ako celosvetový vládca znova vystúpi, ale už len ako *nohy. Tú*to formu a obdobie vlády štvrtej ríše poznáme z Písma ako celosvetovú vláda Antikrista a jeho ríše.

Do tohto budúceho celosvetového zemského kráľovstva (nôh) udrie kameň (nebeské kráľovstvo), a tým budú zničené a navždy zaniknú všetky zemské kráľovstvá. Kameň (nebeské kráľovstvo) udrie do nôh (nie do hnátov), teda udrie do kráľovstva, ktoré ešte len príde.

Zánik Rímskej ríše ako hnátov

Rímska ríša, ako hnáty štvrtej celosvetovej ríše z Danielovho proroctva z druhej kapitoly, vznikla v roku 31 pred Kristom. V roku 395 po Kristovi sa rozpadla na ríšu Východorímsku (hlavné mesto Rím) a Západorímsku (hlavné mesto Konštantínopol – menovaný tiež ako Carihrad -, dnešný Istambul). Západorímska ríša zanikla v roku 476 po Kristovi. Vychodorímska ríša, čiže Byzancia, zanikla v roku 1 453 po Kristovi. Byzancia seba považovala za nástupnícku a pokračujúcu ríšu pôvodnej Rímskej ríše. V súčasnosti Rím svetu nevládne (ani Istambul), ale k tomu sa schyľuje.

Druhé videnie o svetových ríšach Daniel dostal v treťom roku babylonského kráľa Balsazára, čo bolo asi v roku 550 pred Kristom. Toto videnie je zapísané v siedmej kapitole. Daniel videl štyri zvieratá predstavujúce tie isté štyri celosvetové ríše z druhej kapitoly. Opis prvých

troch zvierat odpovedá opisu prvých troch ríš z druhej kapitoly, teda ide o Babylonskú, Perzskú a Grécku ríšu. Štvrté zviera, strašné a mocné, predstavuje ríšu, ktorá ešte len príde. Formuje sa ako ríša, ktorá je v prvom Danielovom videní predstavená ako štvrtá ríša spodnou časťou dolných končatín, nohami (Daniel 2:33) a v Zjavení Jána ako šelma vystupujúca z mora (Zjavenie 13:1). Táto ríša sa na scéne svetových dejín ešte neobjavila, ale už nám stojí pred dverami.

Štvrtá celosvetová ríša – Rímska ríša – zanikla, aj nezanikla. Zanikla ako „hnáty“, ale nezanikla ako „nohy“. Kráľovstvo predstavené *nohami* zo železa a hliny a *šelmou* vystupujúcou z mora sa formuje a viditeľne sa ešte len objaví ako zemská celosvetová Antikristova ríša. Podľa opisu štvrtého zvieraťa (Daniel 7) a šelmy (Zjavenie 13:1-2), táto budúca viditeľná zemská ríša bude obsahovať prvky predchádzajúcich štyroch svetových ríš. Bude to ríša, v ktoré budú integrované (zlúčené, včlenené) charakteristické vlastnosti predchádzajúcich už zaniknutých celosvetových ríš.

Táto budúca celosvetová ríša sa ešte len formuje a rozumieme tomu tak, že na scéne svetových dejín sa viditeľne objaví až v období posledného sedemročného Danielovho „týždňa“ ako celosvetové pôsobenie (vláda) Antikrista. Pritom vlastná krutovláda Antikrista nastane až v období druhých tri a pol roka tohto „týždňa“, na ktoré mu Satan dá vládu a moc nad celým svetom (Zjavenie 13:4-7, hlavne verš 7; Lukáš 4:5-6!). Takéto porozumenie dostávame kombináciou Danielovho proroctva zapísaného v druhej, siedmej, deviatej (9:25-27, hlavne verš 27) a v dvanástej kapitole, a v Zjavení Jána v kapitolách 12 a 13 (hlavne verše 13:1-2), v 1. liste Jánovom 2:18 a v Lukášovi 4:5-6.

Posledné udalosti v kocke

Čo je za nami

Predpovedané udalosti – proroctvá, ktoré sa už naplnili, sú: vznikli a zanikli všetky štyri celosvetové ríše: Babylonská, Perzská, Grécka a Rímska ríša predstavená ako hnáty.

Kde sa nachádzame dnes

Nachádzame sa v dobe, v ktorej sa neviditeľno-vidieľne formuje posledná zemská celosvetová ríša predstavená v prvom Danielovom proroctve ako spodná časť dolných končatiny (nohy). Táto ríša je v druhom Danielovom videní predstavená ako štvrté hrozné, strašné a mocné zviera, ktoré malo na svojej hlave desať rohov. V Zjavení Jána je to ríša predstavená ako šelma vystupujúca z mora.

Ktoré udalosti sú najbližšie

Blíži sa doba sedemročnej vlády Antikrista. Klope nám už na dvere. Najbližšia udalosť, ktorá bude už viditeľne ukazovať na príchod Antikrista, je sformovanie únie (či konglomerátu) desiatich kráľov (kráľovstiev, štátov). Dôjde k akémusi medzinárodnému dorozumeniu výsledkom ktorého bude sformovanie tejto únie. To je proroctvo verša Daniel 7:24 a Zjavenie 13:1-2. V rámci tejto únie sa na scéne objaví nenápadný kráľ (malý roh), ktorý zmocnie nad všetkých kráľov (vládnucich autorít) a dostane sa mu vlády (jemu a celej únii) nad celým svetom – a tým bude človek, ktorý je ohlasovaný menom Antikrist (1. Jánov 2:18) .

Uzavrie zmluvu z Izraelom. Toto je považované za počiatok jeho celosvetového pôsobenia a súčasne za počiatok posledného sedemročného obdobia Danielovho týždeň-roka. Niekedy, možno ešte pred uzavretím zmluvy, započne v Jeruzaleme stavba chrámu. Sme si istý že k stavbe chrámu dôjde, lebo v Jeruzaleme sa bude prinášať ustavičná obeť a Antikrist sa v polovici sedemročného obdobia Danielovho týždeň-roka zviditeľní tým, že sa posadí do chrámu, ktorý v týchto dňoch nestojí, ba ešte sa z jeho stavbou ani nezačalo.

Posadením sa do chrámu v Jeruzaleme a požiadavkou, aby ho uctievali ako Boha, sa Antikrist odhalí, zviditeľní, demaskuje. V ďalších tri a pol roka bude kruto prenasledovať predovšetkým svätých Božích a všetkých, ktorí neprijmú jeho znamenie na čelo alebo ruku. V tejto dobe dôjde k vychvátení Cirkvi, čím započne obdobie druhého príchodu Pána Ježiša Krista. Na konci posledného sedemročného Danielovho týždeň-roka Pán Ježiš a spolu s ním všetci, ktorí mu patria, zostúpi na zem na Olovový vrch. V bitke pri Harmagedone porazí Antikristove vojská. Antikrist a jeho falošný prorok budú uvrhnutí do ohnivého jazera. Satan bude zviazaný a uvrhnutý do podzemného žalára. Tým zanikne posledná zemská ríša a žiadna zemská ríša už viacej existovať nebude.

Po príchode Pána Ježiša na zem a bitke pri Harmagedone dôjde k zhromaždeniu do Jeruzalema po celom svete rozptýleného spaseného *ostatku Izraela*. Vznikne tisícročné kráľovstvo Krista. Po uplynutí tisíc rokov Satan bude rozviazaný a prepustený. Zvedie národy do boja a obkľúčia Jeruzalem, *„ale zostúpil oheň od Boha z neba a strávil ich“* (Zjavenie 20:9). Dôjde k druhému vzkrieseniu mŕtvych a súdu pred veľkým bielym trónom.

Staré nebo a stará zem zaniknú. Boh stvorí nové nebo a novú zem a nový Jeruzalem zostúpi z neba, v ktorom bude už večne prebývať Boh so svojím ľudom.

Záverom môžeme povedať, že:

V dnešných dňoch (25. 3. 2025) sa Antikrist na scéne dejín ešte neobjavil. Prvou udalosťou, po ktorej už s istotou môžeme tvrdiť, že nastala (počala, zrodila sa) doba, ktorá vyústi do doby vlády Antikrista, je vznik únie desiatich kráľov (Daniel 7:23-24).